

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เอกสารประกอบหลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๕๓

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

เอกสารลำดับที่ ๑.๑/๒๕๖๗

โรงเรียนบ้านทับลาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เอกสารประกอบหลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๕๓
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

โรงเรียนบ้านทับลาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ดำเนินการพัฒนาลำดับมาตรฐานกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้มีความเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ในระดับเขตพื้นที่และสถานศึกษา

โรงเรียนบ้านทับลาน จึงได้ทำการทบทวนหลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๖๒ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อเป็นไปตามกรอบและทิศทางในการพัฒนาลำดับมาตรฐานและการจัดการเรียนการสอน คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นเอกสารประกอบหลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๕๓ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) โดยวิเคราะห์ตัวชี้วัดรายปี/รายภาคเรียน ชื่อรายวิชาและรหัส วิชาพื้นฐาน คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และการออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบอิงเกณฑ์ มาตรฐาน เพื่อนำสู่ห้องเรียนที่มีคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการและคณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถจัดทำหลักสูตรที่มีความสมบูรณ์ และเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
ประกาศโรงเรียนบ้านทับลาน	ก
คำนำ	๗
สารบัญ	ค
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย	๑
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	๑
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๒
คุณภาพผู้เรียน	๓
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๕
สาระที่ ๑ การอ่าน	๕
สาระที่ ๒ การเขียน	๑๐
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด	๑๓
สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา	๑๘
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม	๒๒
กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	๒๕
คำอธิบายรายวิชา	๒๖
โครงสร้างรายวิชา	๓๘
อภิธานศัพท์	๖๘
ภาคผนวก	๗๖

ประกาศโรงเรียนบ้านทับลาน

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๕๓ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

ด้วยโรงเรียนบ้านทับลาน ได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๖๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ของโรงเรียนบ้านทับลาน โดยที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านทับลาน ในคราวประชุม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านทับลาน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนบ้านทับลาน พุทธศักราช ๒๕๕๓ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป
ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๗

(นายบุญจันทร์ พุทธรัตน์)
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางสาวสิริวรรณ วงศ์สุวรรณ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทับลาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน
- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด
- สกศคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้
- ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจ คำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสกศคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบ รายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน
- พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่าง มีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

- เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ ๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ คำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฎ
	๒. อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน	
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุ เหตุผลประกอบ	
	๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่ อ่าน	
ป.๔	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจาก แผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	● การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ ผู้อื่นกำลังอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ป.๕	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ป.๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย
	๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ - ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ - สำนวนเปรียบเทียบ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	- พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		● การอ่านเร็ว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	๗. อธิบายความหมายของข้อมูล จาก การอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และ กราฟ	● การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และ อธิบายคุณค่าที่ได้รับ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	๓. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	● การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	๔. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างชัดเจน	● การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	● การเขียนบันทึกประจำวัน
	๔. เขียนจดหมายลาครู	● การเขียนจดหมายลาครู
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	๖. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๔	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	● การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ป.๕	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
	๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	● การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	● การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ป.๖	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่าง ๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่าง ๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู	
	๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด
ป.๒	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน
	๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
	๖. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอเรื่องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
	๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย
ป.๓	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง
	๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขอร้อง การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณ และขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักถาม
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย
ป.๔	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	๒. พุทธสรุปความจากการฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้
	๓. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่า
	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ป.๕	๑. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	- เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ป.๖	๑. พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู	● การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่ - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การโต้วาที่
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค
	๔. ต่อดำคล้องจองง่ายๆ	● คำคล้องจอง
ป.๒	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีตัวการันต์ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ● คำที่มี รร ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	● การแต่งประโยค ● การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ
	๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	● คำคล้องจอง
	๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๓	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฦ ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการันต์ ● ความหมายของคำ
	๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๕. แต่งประโยคง่ายๆ	● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	● คำคล้องจอง ● คำขวัญ
	๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๔	๑. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
	๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	๖. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๕	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	● ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ป.๖	๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	● คำราชาศัพท์ ● ระดับภาษา ● ภาษาถิ่น
	๓. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๔. ระบุลักษณะของประโยค	● กลุ่มคำหรือวลี ● ประโยคสามัญ ● ประโยครวม ● ประโยคซ้อน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก - เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๒	๑. ระบุงข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก - เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	● บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๓	๑. ระบุงู้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	● วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๔	๑. ระบุงู้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๖	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนบ้านทับลาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต ๒

ชั้น	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่
ป.๒	ท ๔.๑ ท ๕.๑	๕ ๑ ๒	- ภาษาถิ่น - นิทานพื้นบ้าน - บทร้องเล่นในท้องถิ่น
ป.๓	ท ๔.๑ ท ๕.๑	๖ ๑ ๒	- ภาษาถิ่น - นิทานพื้นบ้าน - เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก
ป.๔	ท ๔.๑ ท ๕.๑	๖ ๗ ๑ ๓	- คำพังเพยและสุภาษิตในท้องถิ่น - ภาษาถิ่น - บทร้องเล่น - เพลงพื้นเมือง
ป.๕	ท ๔.๑ ท ๕.๑	๓ ๗ ๑ ๒ ๓	- ภาษาถิ่น - คำพังเพยและสุภาษิตในท้องถิ่น - นิทานพื้นบ้าน - เพลงพื้นบ้าน
ป.๖	ท ๔.๑ ท ๕.๑	๒ ๖ ๑ ๒ ๓	- ภาษาถิ่น - คำพังเพยและสุภาษิตในท้องถิ่น - นิทานพื้นบ้าน

คำอธิบายรายวิชา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ บอกความหมายของคำและข้อความ ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะในการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม ตอบคำถาม เล่าเรื่อง พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ เน้นมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยานุเคราะห์ สาระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ

บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก ฝึกท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๑.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๓ ป.๑/๔ ป.๑/๕ ป.๑/๖ ป.๑/๘

ท ๒.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๓

ท ๓.๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓ ป.๑/๕

ท ๔.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๔

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๑.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒ ป.๑/๓

ท ๒.๑ ป.๑/๒

ท ๓.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๔

ท ๔.๑ ป.๑/๓

ท ๕.๑ ป.๑/๑ ป.๑/๒

รวม ๕ มาตรฐาน ๒๒ ตัวชี้วัด ๑๓ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย ๒
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยานุเคราะห์ สาระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๑.๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓ ป.๒/๖ ป.๒/๗ ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๓ ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๒ ป.๒/๓ ป.๒/๔ ป.๒/๕ ป.๒/๗

ท ๔.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๔ ป.๒/๕

ท ๕.๑ ป.๒/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๔ ป.๒/๕

ท ๒.๑ ป.๒/๒

ท ๓.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๖

ท ๔.๑ ป.๒/๓

ท ๕.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๓

รวม ๕ มาตรฐาน ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๘ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย ๓
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย เขียนบันทึกประจำวัน เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด เล่ารายละเอียด บอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกเขียนตามหลักการเขียน เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ระบุชนิด หน้าที่ของคำ ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

- ท ๑.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๖ ป.๓/๗ ป.๓/๘ ป.๓/๙
ท ๒.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖
ท ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๖
ท ๔.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖
ท ๕.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒

ตัวชี้วัดปลายทาง

- ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๕
ท ๒.๑ ป.๓/๒

ท ๓.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๕

ท ๔.๑ ป.๓/๒

ท ๕.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๔

รวม ๕ มาตรฐาน ๓๑ ตัวชี้วัด ๒๓ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย ๔
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและสำนวนจากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกรอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและมารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู พุดสรุปจากการฟังและดู พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกเขียนตามหลักการเขียน เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ บอกความหมายของสำนวน เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้

ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรมอธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ร้องเพลงพื้นบ้านท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติอธิบายบันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูดพุดแสดงความคิดเห็นกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้วิธีการของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๑.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ป.๔/๔ ป.๔/๕ ป.๔/๗ ป.๔/๘

ท ๒.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๔ ป.๔/๕ ป.๔/๖ ป.๔/๗ ป.๔/๘

ท ๓.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ป.๔/๕ ป.๔/๖

ท ๔.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๔ ป.๔/๕ ป.๔/๖

ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๖

ท ๒.๑ ป.๔/๒

ท ๓.๑ ป.๔/๓

ท ๔.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๗

ท ๕.๑ ป.๔/๔

รวม ๕ มาตรฐาน ๓๓ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย ๕
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็น การบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ แสดงความ คิดเห็น อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เขียนย่อความ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก ตั้งคำถาม ตอบ คำถาม วิเคราะห์ความ พูดรายงาน มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวนได้ ถูกต้อง

สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ระบุความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหา ความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการ อนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้วิธีการของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๑.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๔ ป.๕/๖ ป.๕/๗ ป.๕/๘

ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๔ ป.๕/๕ ป.๕/๖ ป.๕/๗ ป.๕/๘ ป.๕/๙

ท ๓.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๔ ป.๕/๕

ท ๔.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๔ ป.๕/๕ ป.๕/๖ ป.๕/๗

ท ๕.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๑.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๕

ท ๒.๑ ป.๕/๒

ท ๓.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓

ท ๔.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๓

ท ๕.๑ ป.๕/๔

รวม ๕ มาตรฐาน ๓๓ ตัวชี้วัด ๒๔ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากเรื่องอ่าน เขียนจดส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ระบุลักษณะของประโยค แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

ฝึกแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อย โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสังเกต กระบวนการแยกข้อเท็จจริง กระบวนการค้นคว้า กระบวนการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร กระบวนการใช้ทักษะทางภาษา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีสมรรถนะ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้วิธีการของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ท ๑.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๖ ป.๖/๗ ป.๖/๘ ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๕ ป.๖/๖ ป.๖/๗ ป.๖/๘ ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓

ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓

ตัวชี้วัดปลายทาง

ท ๑.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๕

ท ๒.๑ ป.๖/๒

ท ๓.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๕

ท ๔.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๔ ป.๖/๕ ป.๖/๖

ท ๕.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๔

รวม ๕ มาตรฐาน ๓๔ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๒ ตัวชี้วัดปลายทาง

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เพื่อนรักสี่ขา	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ท ๔.๑ ป ๑/๑ ท ๓.๑ ป ๑/๔ ป ๑/๕ ท ๕.๑ ป ๑/๑	อ่านออกเสียงสะกดคำบอกและ เขียนอักษรไทย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวเลขไทย พุด ในโอกาสต่างๆ เช่น พุดแนะนำ ตนเอง อย่างมีมารยาทในการพูด บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ ฟังวรรณกรรมต่างๆ	๒๐	๕
๒	ครอบครัวภูผา	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๒.๑ ป ๑/๑ ท ๕.๑ ป ๑/๑	อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่อง สั้นๆ และเขียนสะกดคำที่ ประสมกับสระ อา อี อุ และ บอกความหมายของคำที่อ่านและ เขียน รู้จักการแจกลูกคำ และ ประสมคำ คัดพยัญชนะ สระ และคำต่างๆ ด้วยตัวบรรจงเต็ม บรรทัด บอกข้อคิดที่ได้จากการ อ่านหรือฟังวรรณกรรมต่างๆ	๑๕	๖
๓	เรามาเล่นกัน	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๑ ท ๓.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๕ ท ๕.๑ ป ๑/๑	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ ประโยค บทร้อยกรอง อ่านและ เขียนสะกดคำที่ประสมกับสระเอ สระแอ และบอกความหมายของ คำที่อ่านและเขียน ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆและปฏิบัติตามได้ อย่างมีมารยาทในการฟัง บอก ข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟัง วรรณกรรมต่างๆ	๒๐	๖

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๔	ในสายธาราใส	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๓.๑ ป ๑/๓	อ่านออกเสียงคำ ข้อความและเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ โ อ ไอ และคำที่มีตัวสะกด พุด แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๑๕	๖
๕	ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ป ๑/๕ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๕.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ อา อี อือ อุ คำที่มีรูปวรรณยุกต์และผันวรรณยุกต์ได้ คัดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมต่างๆ และท่องบทอาขยานตามที่กำหนดได้	๑๕	
๖	โรงเรียนลูกช้าง	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ป ๑/๓ ท ๓.๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียนสะกดคำที่ประสมในสระ เอีย อัว บอกความหมายของคำที่อ่านและเขียน บอกสาระสำคัญและตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ฟัง หรือดู	๑๕	๖

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๗	เล่นด้วยกันฉันและเธอ	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ป ๑/๔ ป ๑/๘ ท ๔.๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความและเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียนคำที่ประสมกับสระ อะ อิ อี อุ ที่มีรูปวรรณยุกต์ และผันวรรณยุกต์ได้ บอกความหมายของคำที่อ่านและเขียนเล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน และมีมารยาทในการอ่าน	๑๕	๕
๘	พูดดี วจีไพเราะ	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๔ ท ๓.๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความและเรื่องสั้นๆ อ่านเขียนคำที่ประสมกับสระ อำ เอา เอะ แอะ ที่มีรูปวรรณยุกต์และผันวรรณยุกต์ อักษรกลาง ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ บอกข้อคิดจาก การท่องจำจากบทอาขยาน ตามที่กำหนดได้	๑๕	๖
๙	เกือบไป	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ป ๑/๕ ป ๑/๘ ท ๒.๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๕.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความและเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียนประโยคง่ายๆ และอ่านเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ โอะ เอาะ เอียะ เออะ อัวะ คัดคะแนนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน บอกข้อคิดที่ได้ อ่านหรือฟังวรรณกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดได้	๒๐	๖

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๐	เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒ ป ๑/๔ ป ๑/๘ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๕.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียน สะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตราและไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่กง แม่กน และบอกความหมายของคำที่อ่าน และเขียนเล่าเรื่องย่อจากเรื่อง ที่อ่าน บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือวรรณกรรมต่าง ๆ มีมารยาทในการอ่าน	๑๕	๖
๑๑	ช่างน้อยน่ารัก	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๓ ป ๑/๗ ท ๔.๑ ป ๑/๒ ท ๕.๑ ป ๑/๑ ป ๑/๒	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ อ่านและเขียน สะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตราและไม่ตรงตามมาตรา ในมาตราแม่กม แม่เกย แม่เกอว เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ ได้เหมาะสม บอกความหมาย ของเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สำคัญที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือฟังวรรณกรรม	๑๕	๖

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๒	วันสงกรานต์	ท ๑.๑ ป ๑/๑ ท ๒.๑ ป ๑/๒ ป ๑/๓ ท ๓.๑ ป ๑/๒ ท ๔.๑ ป ๑/๓ ป ๑/๔ ท ๕.๑ ป ๑/๑	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ผันวรรณยุกต์ อักษรกลาง สูง ต่ำ อ่าน และเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตราในมาตรา แม่ก ก แม่กด แม่กบ แต่งประโยคเพื่อสื่อสาร แต่งคำคล้องจองง่ายๆ และเขียน เรื่องจากคำและภาพ บอกข้อคิด ที่ได้จากการอ่านหรือฟัง วรรณกรรมต่าง ๆ	๑๘	๖
รวมระหว่างปี				๑๙๘	๗๐
ปลายภาค				๒	๓๐
รวม				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
๑.	มารู้จักอักษรไทย	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การฝึกคัดลายมือ จะทำให้เขียนตัวอักษรไทยถูกต้อง และสวยงาม การสะกดคำและแจก ลูกคำ จะทำให้อ่านและเขียนคำ ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว	๒๐	๗
๒.	นำเสนอใจตัวสะกด	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๖ ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การพูดขอเรื่อง และพูดขอความช่วยเหลือ เป็นการพูดให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม สิ่งที่ตนเองต้องการโดยพูดด้วย ถ้อยคำที่สุภาพ และพูดอย่างมี มารยาท การเรียนเรื่องมาตรา ตัวสะกดจะทำให้อ่านและเขียนคำ ได้ถูกต้อง	๒๐	๗
๓.	กก กง กน กม	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกด จะทำให้อ่าน และเขียนคำได้ถูกต้อง การฟัง คำแนะนำและคำสั่ง เป็นการฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าผู้พูด ต้องการให้ปฏิบัติอย่างไร	๒๐	๗

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน
๔.	กบ เกย เกอว กต	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป. ๒/๖ ป.๒/๘ ท ๔.๑ ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป ๒/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกวิธี และคล่องแคล่ว การอ่านเป็น การรับสารวิธีหนึ่ง โดยต้องเลือก อ่านในสิ่งที่ดี และเหมาะสม แล้วนำความรู้จากเรื่องที่อ่านนำมา ใช้ประโยชน์และต้องมีการยาท ในการอ่านด้วย การเขียนคำได้ ตรงตามมาตราตัวสะกดจะทำให้ อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง	๒๐	๗
๕.	ผันวรรณยุกต์ สนุกสนาน	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า โดยใช้หลักการคิดและประสบการณ์ ต่างๆ การผันวรรณยุกต์จะทำให้ อ่านออกเสียงคำและเขียนคำได้ ถูกต้อง การเรียนเรื่องคำควบกล้ำ และอักษรนำจะทำให้เขียน และอ่านคำได้ถูกต้องคล่องแคล่ว	๑๘	๗
๖.	ประโยคนำรู้	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่อง สั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง การเขียน บันทึกรายเหตุการณ์ประจำวัน จะทำให้มีทักษะในการเขียน และสามารถนำประสบการณ์ มาใช้ประโยชน์ได้ การใช้ประโยค ที่ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ ผล	๒๐	๗

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
๗.	การรันท่หรรษา	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓ ป.๒/๕ ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่อง สั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว การตั้งคำถามและตอบคำถามเรื่อง ที่อ่าน ฟัง และดู จะทำให้สรุป ใจความสำคัญของเรื่องได้ การเรียน เรื่องอักษรการันต์ และคำที่มี รร จะทำให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง	๒๐	๗
๘.	ความหมายของคำ จำให้ดี	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ป.๒/๗ ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การอ่านประกาศ เป็นการอ่านคำชี้แจงหรือคำแนะนำ แล้วปฏิบัติตามคำแนะนำ การพูด เล่าเรื่องเป็นการฝึกทักษะการพูด อย่างหนึ่ง การศึกษาความหมาย ของคำจะทำให้เข้าใจ และใช้คำ ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	๒๐	๗
๙.	คำคล้องจอง ท่องจำได้	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓ ท ๕.๑ ป.๒/๓	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง คำคล้องจองเป็นคำที่มีสระ และตัวสะกดเดียวกัน แต่มีพยัญชนะ ต้นต่างกัน การท่องจำ บทอาขยาน ที่มีคุณค่าและน่าข้อคิด ที่ได้จาก บทอาขยานไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะทำให้ได้รับประโยชน์จากการอ่าน บทอาขยานอย่างสูงสุด	๒๐	๗

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
๑๐.	เรียนรู้ภาษาถิ่น	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๓ ป.๒/๔ ท ๔.๑ ป.๒/๕ ท ๕.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การเขียน เชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนเรื่อง จากจินตนาการ และเป็นการฝึก ทักษะการเขียน การเรียนเรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ทำให้รู้จักคำศัพท์มากยิ่งขึ้น แล้วจะทำให้เลือกใช้คำได้เหมาะสม	๒๐	๗
รวมระหว่างปี				๑๙๘	๗๐
ปลายภาค				๒	๓๐
รวม				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ทด๓๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
๑.	รู้จักพยัญชนะและคำ	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การฝึกคัดลายมือ จะทำให้เขียนตัวอักษรไทยถูกต้อง และสวยงาม การสะกดคำ และแจกลูกคำจะทำให้ อ่าน และเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว	๑๘	๗
๒.	มาตราตัวสะกด น่าจดจำ	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ท๔/๑ ป.๓/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ในการอ่าน จะต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ของภาษาไทยและควรฝึกตั้งคำถาม และตอบคำถามเพื่อเป็นการทบทวน สรุปความรู้ การสะกดคำที่มี ตัวสะกด จะทำให้ อ่านและเขียน คำ ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว	๒๐	๗
๓.	เกย เกอว กด สดใส	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๕ ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว การพูดคุยสื่อสาร กันมีหลายโอกาส เช่น การพูด ทักทาย การพูดแนะนำตัว การพูด สนทนาโต้ตอบ เราจึงควรพูดให้ เหมาะสมกับโอกาสและควรพูด อย่างมีมารยาท	๒๐	๗

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ทด๓๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
๔.	คำควบกล้ำเพื่อนักชมนำ	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๕ ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกวิธีและคล่องแคล่ว การฝึกเขียนบรรยายและเขียนเรื่องตามจินตนาการจะช่วยพัฒนาทักษะในการเขียนให้ดียิ่งขึ้นและควรเขียนอย่างมีมารยาทในการเขียน การสะกดคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ จะทำให้อ่านและเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	๒๐	๗
๕.	ชนิดของคำ พจนานุกรม	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๔ ท ๔.๑ ป.๓/๒ ป.๓/๔ ท ๕.๑ ป.๓/๒	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกวิธีและคล่องแคล่ว การเขียนจดหมายลาครูจะทำให้มีทักษะในการเขียนจดหมาย การรู้จักชนิดของคำจะทำให้แต่งประโยคและใช้คำได้ การแต่งประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาส ปริศนาคำทายและเพลงพื้นบ้านจะทำให้มีทักษะในการใช้คำและทำให้เห็นคุณค่าของภาษาไทย	๒๐	๗
๖.	ประวิสรรชนีย์มีความสุข	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๖ ป.๓/๗ ท ๔.๑ ป.๔/๑	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกวิธีและคล่องแคล่ว การเลือกอ่านหนังสือที่ดีจะทำให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการอ่าน การอ่านคำโฆษณาจะทำให้เลือกซื้อสินค้าหรือปฏิบัติตามคำแนะนำต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการอ่านและเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่ใช้ รรและบรร จะทำให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง	๒๐	๗

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เวลารวม ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน
๙.	เรียนรู้ภาษาถิ่น	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๖ ท ๔.๑ ป.๓/๖	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกวิธีและคล่องแคล่ว การฟังและการดูเป็นการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นเราควรปฏิบัติให้เหมาะสม การใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ จะทำให้สื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ	๒๐	๗
๑๐.	พจนานุกรม	ท ๑.๑ ป. ๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๘ ท ๒.๑ ป.๓/๓ ท ๔.๑ ป.๓/๓	การฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำ จะทำให้อ่านคำ ข้อความ และเรื่องสั้นได้อย่างถูกวิธีและคล่องแคล่ว แผนภาพเป็นการแสดงโครงสร้างของความคิด แผนที่ เป็นการเขียนย่อจากพื้นที่จริงโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทน ส่วนแผนภูมิเป็นภาพอย่างหนึ่งที่แสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ที่กำหนด การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนบันทึกเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเรา การใช้พจนานุกรมเป็นการค้นหาความหมายของคำศัพท์และเป็นการตรวจสอบการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง	๒๐	๗
รวมระหว่างปี				๑๙๘	๗๐
ปลายภาค				๒	๓๐
รวม				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เวลารวม ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑.	การอ่านสะกดคำ	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	มาตราตัวสะกด เป็นพยัญชนะที่อยู่ท้ายคำหรือพยางค์ มีทั้งหมด ๘ มาตราส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด จะเรียกว่าคำในแม่ ก กา การคัดลายมือต้องเขียนตัวอักษรในสัดส่วนที่ถูกต้องและเส้นตัวอักษรให้สม่ำเสมอ การฟัง การดู การพูด ต้องคำนึงถึงมารยาทในการฟัง ดู และพูดด้วย บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรมต่าง ๆ	๑๘	๘
๒.	มาตราตัวสะกด	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	การอ่านและสะกดคำ เป็นการอ่านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด แล้วประสมให้เป็นคำ การอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ต้องอ่านให้ถูกต้อง การเขียนและการพูดรายงานเป็นการนำเสนอผลการสืบค้นหรือค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรม	๒๐	๘
๓.	การผันอักษร	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ป.๔/๖ ป.๔/๗ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	การผันวรรณยุกต์ เป็นการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น กับสระ และตัวสะกดอย่างเดียวกันให้รู้ปวรรณยุกต์ต่างกัน ตามที่ปรากฏเป็นพยางค์ การอ่านหนังสือควรเลือกหนังสือที่ให้ความรู้ ส่งเสริมปัญญา และใช้ภาษาที่ถูกต้องและควรอ่านอย่างมีมารยาท ในการอ่าน ฟัง หรือดูเรื่องราวต่าง ๆ เราควรฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม เพื่อเป็นการทบทวนและสรุปความรู้ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรม	๒๐	๘

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เวลารวม ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๔.	คำในภาษาไทย	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๒ ท ๕/๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	คำเป็นเสียงที่เปล่งออกมาและมีความหมาย ซึ่งคำในภาษาไทยแบ่งเป็น ๗ ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็นการเขียน เพื่อแสดงให้เห็นโครง เรื่องโดยรวมทั้งเรื่อง การย่อความเป็นการเขียนสรุปใจความ สำคัญของเรื่อง บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือฟังวรรณกรรมต่าง ๆ	๒๐	๑๐
๕.	ประโยค ถ้อยคำ สำนวน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๔ ป.๔/๖ ท ๕/๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	ประโยคเป็นถ้อยคำที่เรียงกันอย่างเป็น ระเบียบ ใช้สื่อสารได้เข้าใจ มีความชัดเจนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อใดสำนวน เป็นการนำคำมาผูกต่อร้อยเรียงกันเพื่อใช้ เป็นข้อคิดแก่ผู้ฟังและผู้อ่านในด้านต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูดหรือเขียนการเขียนจดหมาย ส่วนตัวเป็นการเขียนจดหมายเพื่อสื่อสาร กับเพื่อนหรือญาติพี่น้องเพื่อแจ้งเรื่องราว ต่าง ๆ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟัง วรรณกรรมต่าง ๆ	๒๐	๙
๖.	เรื่องหมายวรรณคดี	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ท.๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ป.๔/๔	เพลงพื้นบ้าน เป็นเพลงที่เกิดจากคน ในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่คิดรูปแบบและทำนอง การร้องขึ้นเอง บทอาขยาน คือบทท่องจำ ส่วนใหญ่จะเป็นบทร้อยกรองที่คัดลอกมา จากวรรณคดีซึ่งดีเด่นในด้านต่าง ๆ เช่น ไพเราะ และเนื้อหาให้ข้อคิดสอนใจ บอก ข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรม ต่าง ๆ	๒๐	๙

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เวลารวม ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	คำพ้อง	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	คำพ้อง เป็นคำที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือซ้ำกัน แบ่งเป็น คำพ้องรูป คำพ้องเสียง และคำพ้องความหมาย การใช้พจนานุกรม ต้องรู้วิธีเรียงลำดับ จึงจะหาความหมาย ของคำได้ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จะต้องอ่านตามลักษณะคำประพันธ์ ให้ถูกต้อง กลอนสี่เป็นคำประพันธ์ประเภท กลอนชนิดหนึ่งซึ่งในแต่ละวรรคจะมี ๔ คำ จึงเรียกว่ากลอนสี่ บอกข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือฟังวรรณกรรมต่าง ๆ	๒๐	๑๐
๘	คำขวัญ	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒ ป.๔/๕ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ป.๔/๓ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๒	คำขวัญ เป็นถ้อยคำหรือคำคล้องจอง เพื่อเตือนใจหรือแสดงเอกลักษณ์ของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสาร กันในท้องถิ่นต่าง ๆ การเขียนเรื่อง ตามจินตนาการหรือความคิดของผู้เขียน การคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์ ล่วงหน้าจากเรื่องที่อ่าน บอกข้อคิด ที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรม	๒๐	๘
รวมระหว่างปี				๑๕๘	๗๐
ปลายภาค				๒	๓๐
รวม				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชื่อรายวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เวลารวม ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	การอ่านคำ ภาษาไทย	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๒.๑ ป๕/๗ ท๓.๑ ป๕/๓ ท๓.๑ ป๕/๔ ท๓.๑ ป๕/๕ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๑	- คำนาม เป็นคำที่แสดงความหมายถึง ชื่อ บุคคล สัตว์ สิ่งของ สภาพ อาการ คำนามแต่ละชนิดมีการใช้ที่แตกต่างกัน ผู้ใช้จึงต้องศึกษาให้เข้าใจ - คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทนนาม ในการพูดและการเขียนแบ่งออกได้เป็น หลายชนิด แต่ละชนิดมีหน้าที่และวิธีการใช้ แตกต่างกันไป ซึ่งต้องศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจสามารถจำแนกประเภท คำสรรพนาม แต่ละชนิดให้ถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม จึงจะเกิดประโยชน์ต่อการใช้ภาษาไทย - นิทานเป็นเครื่องบันเทิงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลินและข้อคิด แก่ผู้ฟัง ผู้อ่าน การรู้หลักการเล่าการเขียน นิทานจากแผนภาพโครงเรื่องจะนำไปสู่ การพูด การเล่าเรื่องและการเขียนนิทาน ได้ดี	๘	๔
๒	รู้เพื่อเรื่อง คำกริยา คำวิเศษณ์	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๓ ท๓.๑ ป๕/๔ ท๓.๑ ป๕/๕ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๔.๑ ป๕/๖ ท๕.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๑	- คำกริยา เป็นคำที่หมายถึงการกระทำ ของคน สัตว์ และสิ่งของ เป็นคำที่มีอาการ มีการเคลื่อนไหว แบ่งออกเป็นหลายชนิด มีหน้าที่และวิธีใช้แตกต่างกัน การเรียนรู้ เรื่อง คำกริยา ช่วยให้สามารถนำไปใช้ถูก เป็นประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นพัฒนาการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ - คำวิเศษณ์ คือคำที่ทำหน้าที่ขยาย หรือประกอบคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กริยา กรรม ของประโยคเพื่อให้ความชัดเจน ยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ประกอบคำอื่น ให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น	๘	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
			-การแต่งคำสัมผัสคล้องจองแบบง่ายๆ หรือบทร้อยกรอง ถือเป็นการนำทักษะ ทางภาษาไปใช้อย่างมีศิลปะ		
๓	อ่านทำนอง เสนาะ ไพเราะด้วย บทเพลง	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๔.๑ ป๕/๖ ท๔.๑ ป๕/๕ ท๕.๑ ป๕/๓ ท๕.๑ ป๕/๔	- การอ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านที่ต้องคำนึงถึงการสัมผัสหรือคำคล้องจองในบทกลอน เพราะการอ่านถูกสัมผัสหรือเอื้อนสัมผัส จะช่วยให้ได้รับรสไพเราะเกิดอรรถรสของภาษา - การร้องเพลง เป็นศิลปะการนำภาษาที่เรียบร้อยสัมผัสคล้องจองไปให้เกิดทำนองเพลง แล้วขับร้องให้เกิดความไพเราะได้อรรถรสของภาษา เป็นประโยชน์ทั้งผู้ร้องและผู้ฟัง - ที่มาจากภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ มักมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีหลายพยางค์และมีตัวการันต์	๘	๔
๔	ย่อความย่อ เวลามา เรียนรู้บทกวี	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๔.๑ ป๕/๔ ท๔.๑ ป๕/๙ ท๕.๑ ป๕/๔	- การย่อความคือ การเก็บเนื้อความหรือใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ การเขียนย่อความ ผู้เขียนต้องอ่านเรื่องให้ละเอียดโดยตลอด และทำความเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ให้ชัดเจน และจะต้องเข้าใจรูปแบบวิธีการเขียน และฝึกเขียนโดยใช้ถ้อยคำ สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสม -การแต่งบทร้อยกรองหรือบทกลอน ผู้แต่งต้องสะสมคำ ข้อความไว้มาก อ่านมาก เข้าใจหลักการการแต่งและได้รับการฝึกฝนเป็นประจำและต่อเนื่องจึงจะสามารถแต่งหรือเขียนในลักษณะคำสัมผัสคล้องจองหรือกลอนคำกลอนได้ดี	๘	๓
๕	รู้เพื่อเรื่อง คำบุพพท คำสันธาน	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๔ ท๓.๑ ป๕/๕	คำบุพพท คือ คำที่เขียนหรือพูดนำหน้าคำนาม คำสรรพนาม หรือคำกริยาเพื่อเชื่อมคำหรือขยายคำที่อยู่ข้างหน้าเพื่อบอกสถานที่ บอกความเป็นผู้รับ	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
		ท ๔.๑ ป๕/๑ ท ๕.๑ ป๕/๑	บอกความเป็นเครื่องใช้หรือกระทำร่วมกัน บอกความเป็นเจ้าของ และบอกเวลา - คำสันธานคือคำที่ใช้เชื่อมคำให้สละสลวย มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น - การฝึกคัดลายมือเป็นการฝึกให้มีวินัย ในการทำงานและเป็นการฝึกสมาธิด้วย		
๖	คำอุทาน และการคิด สร้างสรรค์ งานเขียน	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๔ ท๓.๑ ป๕/๕ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๑	- คำอุทาน คือ คำพูดที่เขียนเพื่อแสดง อารมณ์ หรือความรู้สึกของผู้พูด - เขียนคำเพื่อนำคำไปใช้แต่งประโยค ตลอดจนเป็นการแต่งเป็นเรื่องราว เกี่ยวกับครอบครัว การเขียนแสดง ความรู้สึก ความคิดออกเป็นลายลักษณ์ อักษรเกี่ยวกับครอบครัว โดยไม่เลียนแบบ ใครถือเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประการ หนึ่ง	๘	๓
๗	อ่านคิด วิเคราะห์ เรื่อง ประเพณี ความรู้ สู่บทกวี	ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๒.๑ ป๕/๔ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓	- การเล่าเรื่องและการเขียนแผนภาพโครง เรื่อง ทำให้จำเนื้อเรื่องได้แม่นยำยังเป็น การช่วยฝึกทักษะ และพัฒนาในด้าน การเขียน การพูดต่อไป - การคิดวิเคราะห์บทเรียนอย่างมีเหตุผล เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการมีทักษะในการฟัง - การฝึกคิดและออกมาพูดอภิปราย ข้อคิดเห็นของเราให้คนอื่นฟัง ถือว่า เป็นคนที่มีความสามารถและแสดงออก อย่างถูกต้อง - การมีทักษะในการเขียน ทำให้คัดลายมือ ได้ถูกต้อง รวดเร็ว และสวยงาม	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๘	กว้างไกลใช้ ห้องสมุด	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓	- การใช้พจนานุกรมจะช่วยให้แต่งประโยคได้ถูกต้องตามความหมายยิ่งขึ้น - การใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านและการเขียน - การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านที่คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว สาระการเรียนรู้จากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกคำยาก ฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ รู้จักใช้น้ำเสียงตามอารมณ์ของตัวละคร เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่ออ่านแล้วควรฝึกคัด	๘	๓
๙	เรียงร้อย ถ้อยความ กับกาพย์ ยานี ๑๑	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๓	ภาษาไทย เป็นภาษาที่ใช้ในเชิงเปรียบเทียบจำนวนมาก การรู้จักใช้สำนวนภาษาใน การพูดและการเขียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาไทย สละสลวยน่าฟังยิ่งขึ้นคำและสำนวนในภาษาไทยมีความหมายใกล้เคียงกัน เราจึงต้องสังเกตความหมาย และเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม การแต่งกาพย์ยานี ๑๑ เป็นการนำภาษามาร้อยกรองให้เป็นคำคล้องจองตามลักษณะการบังคับของกาพย์ยานี ๑๑ การจะแต่งกาพย์ลักษณะนี้ได้ดีจะต้องฝึกจากการสังเกตลักษณะ และวิธีแต่งให้เข้าใจก่อนแล้วจึงฝึกเขียนฝึกแต่ง โดยเน้นในเรื่องการสัมผัสคำให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับ	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑๐	สำนวนชวนฟัง	ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๖	-โวหาร คือ การใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรมาแล้วเป็นอย่างดี มีความสละสลวย มีความเหมาะสมโวหารเป็นชั้นเชิงหรือสำนวน หรือถ้อยคำ สำนัสดำนวนในการแต่งหนังสือหรือการพูด ในภาษาไทยใช้ขยายความให้ชัดเจน และเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ความรู้หรือจินตนาการของผู้เขียนให้กว้างไกลออกไป การเรียนรู้ ผูกสังเกต รวบรวมและฝึกนำโวหารไปใช้ประโยชน์ก็จะทำให้เกิดทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี	๘	๓
๑๑	จดหมายสื่อสาร	ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๒	-การคิดวิเคราะห์บทเรียนอย่างมีเหตุผล เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการมีทักษะในการฟัง - การฝึกคิดและออกมาพูดอภิปราย ข้อคิดเห็นของเราให้คนอื่นฟัง ถือว่าเป็นคนที่มีความสามารถและแสดงออกอย่างถูกต้อง - การมีทักษะในการเขียน ทำให้คัดลายมือได้ถูกต้อง รวดเร็ว และสวยงาม - การเขียนจดหมาย เป็นวิธีการสื่อสารด้วยทักษะการเขียนของผู้ที่อยู่ห่างไกลกัน ย่อมใช้ภาษาที่แตกต่างกันตามฐานะของบุคคลที่เขียนถึง ผู้เขียนควรเรียนรู้หลักและวิธีการเขียนให้ถูกต้องทั้งรูปแบบและวิธีการ เพื่อจะได้นำไปใช้ให้ถูกต้อง	๘	๔
๑๒		ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๕.๑ ป๕/๒	การเขียน เป็นการนำภาษาไปใช้ในการเขียนเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิด ข้อมูลที่ตนเองมี ให้คนอื่นรับรู้ผู้ต้องมีความรู้ ข้อมูลที่จะเขียนและเข้าใจหลักการเขียน จึงจะเขียนสื่อสารได้ดี เกิดประโยชน์ทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน การอภิปรายความหมายเปรียบเทียบคือ การพูดหรือการนำเสนอสารที่มีความหมายเปรียบเทียบอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งแฝงโดยนัยให้คนอื่นเข้าใจ ผู้พูดควรรู้หลักการพูด มีมารยาทในการพูดและเข้าใจ	๘	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
			ความหมายเปรียบเทียบของคำนั้นๆ จึงจะทำให้การพูดและการฟังบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้		
๑๓		ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๖ ท๔.๑ ป๕/๗	การเล่าเรื่องและการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ทำให้จำเนื้อเรื่องได้แม่นยำยังเป็นการช่วยฝึกทักษะ และพัฒนาในด้านการเขียน การพูดต่อไป การอ่านในใจที่ดีและมีจุดหมาย แล้วสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม ลำดับเหตุการณ์ และอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลจะทำให้เข้าใจเรื่องได้ดี	๘	๔
๑๔	รู้เพื่อเรื่อง คำพ้อง	ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๔.๑ ป๕/๑ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๒	- การเรียนรู้คำ ชุดคำ คำยาก ข้อความและสำนวนภาษาไทยในบทเรียน และนำไปใช้ให้ถูกต้อง ถือเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน เพื่อพัฒนาทักษะให้ถูกต้อง จึงจะทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปด้วยดีและเกิดการพัฒนาตามมา - คำพ้อง คำว่า พ้อง แปลว่า “เหมือน” คำพ้อง หมายถึง คำที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งเหมือนกัน อาจเป็นรูปเขียน เสียง หรือ ความหมายก็ได้ การอ่านและการเขียนคำพ้องให้ถูกต้องนับเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา	๘	๓
๑๕		ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๓	- คำราชาศัพท์ เป็นถ้อยคำที่ใช้ตามลำดับชั้นของบุคคล การรู้จักคำและความหมายของคำราชาศัพท์ ตามชนิดของคำ จะช่วยให้เข้าใจ และนำคำไปใช้ในการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามความหมาย - ภาษาไทย เป็นภาษาที่ใช้ในเชิงเปรียบเทียบจำนวนมาก การรู้จักใช้สำนวนภาษาใน การพูดและการเขียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาไทย สละสลวยน่าฟังยิ่งขึ้นคำและสำนวนในภาษาไทยมีความหมายใกล้เคียงกัน เราจึงต้องสังเกตความหมาย และเลือกใช้ให้	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
			ถูกต้องและเหมาะสม การรู้จักเลือกใช้ สำนวนสุภาษิตให้ถูกต้องตามความหมาย ช่วยทำให้การสื่อความหมายได้ถูกต้อง มีความชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์		
๑๖		ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๓	- กลอนสี่ เป็นบทร้อยกรองชนิดหนึ่งที่บทหนึ่งมี ๔ วรรค วรรคละ ๔ แต่ละวรรคแบ่งเป็น ๒ ช่วงจังหวะละ ๒ คำ มีลักษณะฉันทลักษณ์เป็นการเฉพาะ นักเรียนควรเรียนรู้ให้เข้าใจหลักการของฉันทลักษณ์และนำไปใช้ให้ถูกต้อง - กลอนสุภาพหรือกลอนแปด เป็นบทร้อยกรองชนิดหนึ่งที่นำคำในภาษาไทยมาเรียงร้อยให้มีการสัมผัสคล้องจองกันตามลักษณะของฉันทลักษณ์กลอนสุภาพ - กาพย์ยานี ๑๑ เป็นบทร้อยกรองชนิดหนึ่งที่นำคำในภาษาไทยมาเรียงร้อยให้มีการสัมผัสคล้องจองกันตามลักษณะของฉันทลักษณ์กาพย์ยานี ๑๑ - การฝึกให้นักเรียนแต่งกาพย์ยานี ๑๑ และเห็นคุณค่าของกาพย์ยานี ๑๑ ถือเป็นใบงานที่ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดมีขึ้นเพื่อจะได้สืบทอดเอกลักษณ์ของภาษาไทยต่อไป	๘	๓
๑๗		ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓	- การอ่านหนังสือเพิ่มเติมหรืออ่านเสริมบทเรียน จะช่วยให้นักเรียนรักการอ่านและเกิดนิสัยรักการอ่านตามมาได้ - การรู้จักใช้สำนวนภาษาใน การพูดและการเขียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาไทยสละสลวยน่าฟังยิ่งขึ้นคำและสำนวนในภาษาไทยมีความหมายใกล้เคียงกันเราจึงต้องสังเกตความหมายและเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑๘	อ่านเขียน โคลงสี่ คู่ให้ตีมี ฉันทลักษณ์	ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓	- การแต่งโคลงสี่สุภาพ คือ การนำคำ ภาษาไทยมาร้อยเรียงให้เกิดการสัมผัสคล้อง จอง ตามลักษณะฉันทลักษณ์ การบังคับ สัมผัสตามแผนผังของโคลงสี่สุภาพ ถือเป็น ศิลปะทางภาษาประการหนึ่ง ที่นักเรียนต้อง เรียนรู้แผนผังหรือฉันทลักษณ์ ให้เข้าใจ และนำไปใช้ให้ถูกต้อง - การถอดความจาก โคลงสี่สุภาพ คือ การหาใจความสำคัญหรือ ข้อคิดที่มีในโคลงบทนั้นๆ การที่จะถอดคำ ต้องเข้าใจคำความหมายทั้งโดยตรงและ โดยนัยและมีการฝึกเป็นประจำด้วย	๘	๓
๑๙	รู้ทันข่าวสาร เทคโนโลยี	ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๖ ท๑.๑ ป๕/๘	- การอ่านข่าวทางหนังสือพิมพ์ หรือทาง เว็บไซต์และการดูข่าวสารทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ มีความมุ่งหมายสำคัญคือ มุ่งให้ ได้รับความรู้ ความบันเทิง เพื่อนำข้อมูล ต่างๆ มาเป็นหลักในการปฏิบัติ หรือ แก้ปัญหาต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และสังคม การรับสารที่ดีนั้นผู้อ่านและผู้ดู ควรรับรู้ถึงหัวข้อเรื่องหรือที่มาของข่าวเป็น สำคัญ รวมทั้งตั้งใจอ่านและฟังถึง รายละเอียดของข่าวเพื่อเปรียบเทียบเนื้อหา สารกับแหล่งข่าวต่างๆ เพื่อประเมินค่า ความถูกต้องของข่าวสารก่อนที่จะตัดสินใจ เชื่อรายละเอียดของข่าวต่างๆ นั้น การอ่านข่าวที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่าน ต้องรู้จักพิจารณา วิเคราะห์เนื้อหาข่าว ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ที่มาของแหล่งข่าว ว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดและ อ่านจากหนังสือพิมพ์หรือสื่อหลาย ๆ ฉบับ	๘	๔
รวมคะแนนระหว่างภาค				๑๕๘	๗๐
คะแนนปลายปี				๒	๓๐
รวม				๑๖๐	๑๐๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๒๐	จงภูมิใจเกิดที่ เกิดเป็นไทย	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๕.๑ ป๕/๓ ท๕.๑ ป๕/๔	- การร้องเพลงชาติไทย เป็นการร้อง เพลงเพื่อปลุกกระแสจิตให้เกิดความรัก ชาติ ห่วงแทนและเห็นความสำคัญของ ชาติไทยตนเอง เพื่อปลุกใจให้คนรักชาติ นั้น นอกจากเพลงชาติไทยแล้ว ยังมี เพลงปลุกใจให้รักชาติ อีกมากมาย ที่นักเรียน ควรเรียนรู้ และนำมาฝึกร้อง เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ความรักชาติ ตนเอง การเขียนจดหมาย เป็นวิธีการ สื่อสารด้วยทักษะการเขียนของผู้ที่อยู่ ห่างไกลกัน ย่อมใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ตามฐานะของบุคคลที่เขียนถึง ผู้เขียน ควรเรียนรู้หลักและวิธีการเขียนให้ ถูกต้องทั้งรูปแบบและวิธีการเพื่อจะได้ นำไปใช้ให้ถูกต้อง	๖	๓
รวมคะแนนระหว่างภาค				๑๕๘	๗๐
คะแนนปลายปี				๒	๓๐
รวม				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
 ชื่อรายวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เวลารวม ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	ชนิดและหน้าที่ ของคำ	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๔ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๔.๑ ป๖/๑	- การอ่านในใจ เป็นการอ่านที่ไม่ต้อง เปล่งเสียงออกมา ซึ่งในขณะอ่านควร จับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด - คำในภาษาไทยแบ่งเป็น ๗ ชนิด ซึ่ง แต่ละชนิดก็มีหน้าที่แตกต่างกันไป เช่น เป็นประธานของประโยค เป็นกริยา เป็นกรรมหรือเป็นส่วนขยาย(คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์)	๖	๔
๒	ชนิดและหน้าที่ ของคำ	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๔ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๔.๑ ป๖/๑	- การอ่านในใจ เป็นการอ่านที่ไม่ต้อง เปล่งเสียงออกมา ซึ่งในขณะอ่านควร จับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด - คำในภาษาไทยแบ่งเป็น ๗ ชนิด ซึ่งแต่ละชนิดก็มีหน้าที่แตกต่างกันไป เช่น เป็นประธานของประโยค เป็นกริยา เป็นกรรมหรือเป็นส่วนขยาย (คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน)	๘	๓
๓	คำควบกล้ำ	ท๑.๑ ป๖/๑ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๒.๑ ป๖/๑ ท๓.๑ ป๖/๖	การอ่านออกเสียงสะกดลักษณะต่าง ๆ ที่มีในภาษาไทยต้องอ่านให้ถูกต้อง ตามอักขระวิธีและความนิยม การอ่าน คำควบกล้ำ อักษรนำ - การเขียนเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิด ของตนเองให้ผู้อื่นรับทราบจำเป็นต้อง เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสวยงาม เพื่อให้ผู้อ่านอ่านได้สบายตา -การฟังและการดูสิ่งต่าง ๆ ควรฟัง และดูด้วยความตั้งใจ มีมารยาท ในการฟังและดู เพื่อให้จับใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟังหรือดู	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๔	การผันเสียงอักษรสามหมู่	ท๑.๑ ป๖/๑ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๒.๑ ป๖/๑ ท๓.๑ ป๖/๖	การอ่านออกเสียงคะลักษณะต่าง ๆ ที่มีในภาษาไทยต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขระวิธีและความนิยม คำที่มีตัวการันต์ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - การเขียนเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับทราบจำเป็นต้องเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสวยงาม เพื่อให้ผู้อ่านอ่านได้สบายตา - การฟังและการดูสิ่งต่าง ๆ ควรฟังและดูด้วยความตั้งใจ มีมารยาทในการฟังและดู เพื่อให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังหรือดู	๘	๓
๕	มาตราตัวสะกดและภาษาต่างประเทศ	ท๑.๑ ป๖/๑ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๕ ท๔.๑ ป๖/๓ ท๕.๑ ป๖/๑	- คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่มักมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีหลายพยางค์และมีตัวการันต์ - มาตราตัวสะกด - วรรณกรรมหรือวรรณคดี เป็นเรื่องที่เขียนให้ข้อคิดคติเตือนใจ	๘	๔
๖	การเขียนย่อความ	ท๑.๑ ป๖/๑ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๕ ท๔.๑ ป๖/๓ ท๕.๑ ป๖/๑	- การเขียนย่อความเป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือฟังตามรูปแบบของย่อความแต่ละประเภท - ที่มาจกภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่มักมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีหลายพยางค์และมีตัวการันต์	๘	๓
๗	อักษรสามหมู่	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๘ ท๑.๑ ป๖/๙ ท๒.๑ ป๖/๒ ท๒.๑ ป๖/๙ ท๓.๑ ป๖/๔ ท๔.๑ ป๖/๔	- การพุดรายงาน เป็นการพุดนำเสนอข้อมูลที่ไ้จากการค้นคว้าให้ผู้อื่นทราบโดยลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือลำดับเหตุการณ์ - เรื่องอักษรสามหมู่ คำเป็นคำตาย การผันอักษร - การเขียนรายงานเป็นการเขียนที่ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบของรายงาน	๘	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๘	ประโยค	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๘ ท๑.๑ ป๖/๙ ท๒.๑ ป๖/๒ ท๒.๑ ป๖/๙ ท๓.๑ ป๖/๔ ท๔.๑ ป๖/๔	-ประโยค เป็นถ้อยคำที่เรียงกันอย่างเป็นระเบียบ ใช้สื่อสารได้เข้าใจ มีความชัดเจนว่าใคร ใครทำอะไร ที่ไหน ฯลฯ - การพุดรายนงาน เป็นการพุดนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าให้ผู้อื่นทราบ โดยลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือลำดับเหตุการณ์ - การเขียนรายนงานเป็นการเขียนที่ศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบของรายนงาน	๘	๓
๙	เครื่องหมายวรรคตอน	ท๑.๑ ป๖/๒ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๔ ท๓.๑ ป๖/๓	-เครื่องหมายวรรคตอน เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบคำ ข้อความหรือประโยคต่าง ๆ เพื่อให้อ่านได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น -อักขรย่อเป็นตัวอักษรที่ใช้เขียนเพื่อย่อคำให้สั้นลง เป็นตัวอักษรหรือคำที่ใช้แทนคำเต็ม โดยมีเครื่องหมายกำกับ	๘	๔
๑๐	การเขียนโฆษณาและการอ่านเลขไทย	ท๑.๑ ป๖/๒ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๔ ท๓.๑ ป๖/๓	-ตัวเลขไทย ๐-๙ สามารถใช้แทนจำนวนและใช้แทนวันเดือน ปี ได้ -การโฆษณา เป็นการจูงใจ ให้กระทำตามความต้องการของผู้โฆษณา	๘	๓
๑๑	คำราชาศัพท์	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๓.๑ ป๖/๑ ท๓.๑ ป๖/๒ ท๓.๑ ป๖/๖ ท๔.๑ ป๖/๒ ท๕.๑ ป๖/๓	- คำราชาศัพท์ เป็นถ้อยคำที่ใช้ตามลำดับชั้นของบุคคล การรู้จักคำและความหมายของคำราชาศัพท์ตามชนิดของคำ จะช่วยให้เข้าใจและนำคำไปใช้ในการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามความหมาย	๘	๔
๑๒	การพุดสื่อสาร	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๕ ท๓.๑ ป๖/๑ ท๓.๑ ป๖/๒ ท๓.๑ ป๖/๖	- การพุดสื่อสาร หรือพุดเพื่อแสดงความรู้ ควรพุดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ พุดออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้อง และมีมารยาทในการพุด - บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟัง	๘	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
		ท๔.๑ ป๖/๒ ท๕.๑ ป๖/๓	วรรณกรรมต่างๆ		
๑๓	โวหาร	ท๑.๑ ป๖/๒ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๔ ท๔.๑ ป๖/๖	โวหาร คือ การใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรมาแล้วเป็นอย่างดี มีความสละสลวย มีความเหมาะสมโวหารเป็นชั้นเชิงหรือสำนวน หรือถ้อยคำ สำนัดสำนวนในการแต่งหนังสือหรือการพูด ในภาษาไทยใช้ขยายความให้ชัดเจน และเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ความรู้หรือจินตนาการของผู้เขียนให้กว้างไกลออกไป การเรียนรู้ ฝึกสังเกต รวบรวม และฝึกนำโวหารไปใช้ประโยชน์ก็จะทำให้เกิดทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี	๘	๔
๑๔	การเขียนเรียงความ	ท๑.๑ ป๖/๒ ท๑.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๔ ท๔.๑ ป๖/๖	- การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ผู้เขียนจะต้องค้นคว้าหาความรู้ ประกอบการเขียนทั้งการใช้ถ้อยคำ สำนวน ถ้วนคำสำนวน เป็นคำกล่าว หรือถ้อยคำคมคายสั้นๆที่มีความหมายเป็นนัย - สำนวนไทยเป็นคำกล่าวหรือถ้อยคำคมคายสั้นๆ มีความหมายเป็นนัย	๘	๓
๑๕	การได้วาที	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๓.๑ ป๖/๕ ท๔.๑ ป๖/๒ ท๕.๑ ป๖/๓	- ภาษาไทยที่ใช้สื่อสารแบ่งได้เป็น ๓ ระดับ คือ ภาษาแบบแผน ภาษากึ่งแบบแผนและภาษาปาก - การได้วาทีเป็นการพูดโต้ตอบกันของบุคคล ๒ ฝ่าย โดยใช้เหตุผลประกอบเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับผู้พูด	๘	๔
๑๖	กลอนสุภาพ	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๖ ท๒.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๖ ท๔.๑ ป๖/๕ ท๕.๑ ป๖/๔	- การเขียนจดหมายส่วนตัวเป็นการเขียนถึงเพื่อนหรือญาติสนิท - บทอาขยาน คือบทท่องจำ ส่วนใหญ่จะเป็นบทร้อยกรองที่คัดตอนมาจากวรรณคดีซึ่งดีเด่นในด้านต่างๆ เช่น ไพเราะ และเนื้อหาให้ข้อคิดสอนใจ	๘	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑๗	การใช้พจนานุกรม	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๖ ท๒.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๖ ท๔.๑ ป๖/๕ ท๕.๑ ป๖/๔	- พจนานุกรมเป็นหนังสือที่รวบรวมคำที่มีใช้ในภาษาไทย จะบอกคำอ่าน ความหมายและประวัติที่มาของคำ - การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากการอ่านวรรณกรรม เป็นการเขียนเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง กลอนสุภาพ มีหลายชนิดมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น กลอน ๖ กลอน ๘ ผู้เขียนต้องเป็นผู้ช่างสังเกต รักการอ่าน อ่านมาก และฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	๘	๔
๑๘	กลอนสุภาพ	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๖ ท๒.๑ ป๖/๓ ท๒.๑ ป๖/๖ ท๔.๑ ป๖/๕ ท๕.๑ ป๖/๔	- การเขียนจดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนถึงเพื่อนหรือญาติสนิท - บทอาขยาน คือบทท่องจำ ส่วนใหญ่จะเป็นบทร้อยกรองที่ตัดตอนมาจากวรรณคดีซึ่งดีเด่นในด้านต่างๆ เช่น ไพเราะ และเนื้อหาให้ข้อคิดสอนใจ	๘	๓
๑๙	ภาษาถิ่น	ท๑.๑ ป๖/๓ ท๑.๑ ป๖/๗ ท๒.๑ ป๖/๗ ท๒.๑ ป๖/๘ ท๔.๑ ป๖/๒ ท๕.๑ ป๖/๒	- เพลงพื้นบ้านเป็นเพลงที่เกิดขึ้นจากคนในท้องถิ่นต่างๆ ที่คิดรูปแบบทำนองการร้องขึ้น - นิทานพื้นบ้านเป็นนิทานที่มีการเล่าขาน ต่อ ๆ กันมา ในแต่ละท้องถิ่น	๘	๔
๒๐	ภาษาถิ่น	ท๑.๑ป๖/๓ ท๑.๑ป๖/๗ ท๒.๑ป๖/๗ ท๒.๑ป๖/๘ ท๔.๑ป๖/๒ ท๕.๑ ป๖/๒	- ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารตามท้องถิ่นต่าง ๆ หรือ ภาษาหนึ่งภาษาถิ่น เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารกันภายในท้องถิ่นต่าง - การเขียนเรื่องตามจินตนาการหรือความคิดของผู้เขียนการคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์ เป็นการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าจากเรื่องที่อ่าน	๘	๓
รวมคะแนนระหว่างปี				๑๕๘	๗๐
คะแนนปลายภาค				๒	๓๐
รวม				๑๖๐	๑๐๐

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียนมี ๕ ขั้น ดังนี้

๑. **การเตรียมการเขียน** เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนบนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ
๒. **การยกร่างข้อเขียน** เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร
๓. **การปรับปรุงข้อเขียน** เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง
๔. **การบรรณาธิการกิจ** นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน
๕. **การเขียนให้สมบูรณ์** นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูลถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อ ความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะดวกคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไมเข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดังๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษาที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ดีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ดีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ขึ้นหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักข์ได้ แต่เดิมเขียน ปักได้

ในปัจจุบันเขียน ปักข์ได้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มฤก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง

ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิวนั้นคำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่ายๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะงดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรค์เป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้นิ้ว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้้นิ้วเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** ถ้าอ่านบทหรือกรอนก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะท้อนอารมณ์ ถ้าเป็นบทหรือแก้วประเภทสารคดีรูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดีองค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่องตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะท้อนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. **คุณค่าด้านสังคม** เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหา

ย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนรู้แบบโครงการไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการใช้สื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสาร และส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการออกงามมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้ นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับผู้ประพันธ์และสังคม

เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิตเป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดี จะมีความคิดที่ดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ไม่ตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จัดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรัก ย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียงบอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ

ในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือคำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่น ๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิดที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพย ในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการเล่น

มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่ม

จะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์ การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาด เป็นเหตุเป็นผล

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนบ้านทับลาน

ที่ ๓๑/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

เพื่อให้การบริหารหลักสูตรหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านทับลาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๔ มาตรา ๒๗ ที่กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

อาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต ๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาดังนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. นางสาวสิริวรรณ วงศ์สวรรค์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวพะยอม น้อยเพชร	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๓. นางศุภานัน จิราวสัน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๔. นางสาวภณิดา สุวรรณธนาภัทร	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๕. นางสาวจรรุญ อดทน	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย

๑. นางสาวพะยอม น้อยเพชร	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๒. นางศุภานัน จิราวสัน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๓. นายคุณภัทร อัครจิรสิน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๔. นางสาวภณิดา สุวรรณธนาภัทร	ครูชำนาญการ	กรรมการและเลขานุการ
๕. นางอมรรัตน์ พรหมพรม	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการเรียนร่วม	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา

๑. นางสาวจรรุญ อดทน	ครูชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวภณิดา สุวรรณธนาภัทร	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๓. นายคุณภัทร อัครจิรสิน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๔. นางสาวเสาวลักษณ์ เมฆพันธ์	ครู	กรรมการ
๕. นางศุภานัน จิราวสัน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๖. นายไกรฤกษ์ อำพันธ์เสน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๗. นางสาวนภาพร ศรีหรั่ง	ครูผู้ช่วย	กรรมการและเลขานุการ

๘. ว่าที่รต.หญิงพรพรรณ อินทร์มี เจ้าหน้าที่ธุรการ

ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

ให้คณะกรรมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. วางแผนการดำเนินงานวิชาการ กำหนดสาระรายละเอียดของหลักสูตรระดับสถานศึกษา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบสาระท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ สภาพเศรษฐกิจ สังคมศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๒. จัดทำคู่มือการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษา นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ ให้สอดคล้องเป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามจุดหมายและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตร

๔. ประสานความร่วมมือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ และชุมชน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ

๕. ประชาสัมพันธ์หลักสูตร และการใช้หลักสูตรแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง นำข้อมูล ป้อนกลับจากฝ่ายต่าง ๆ มาพิจารณา เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

๗. ติดตามผลการประเมินพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล ระดับชั้น ในแต่ละปีการศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา

๘. ตรวจสอบ ทบทวน ประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู และการบริหารหลักสูตรระดับสถานศึกษา ในรอบปีที่ผ่านมาแล้วใช้ผลการประเมินเพื่อวางแผนพัฒนาการปฏิบัติงานของครูและการบริหารหลักสูตรปีการศึกษา ต่อไป

๙. รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาโดยเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กรรมการสถานศึกษา สาธารณชนและ ผู้เกี่ยวข้อง

๑๐. ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยภาคเรียนละ ๒ ครั้ง

ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ให้สำเร็จลุล่วง และมีคุณภาพ สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร บังเกิดผลดีต่อทางโรงเรียนและทางราชการต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางสาวสิริวรรณ วงศ์สวรรค์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทับลาน

အိမ်

